

Žalm 85

Vždy, Pane, dobře svým jsi činíval

Ženeva 1562

1. Vždy, Pa - ne, do - bře svým jsi či - ní - val: Já - ko - bův kmen vy -
- ve - dls z vě - ze - ní, své - ho li - du hří - chy jsi při - kry - val,
dá - va - je sám jich všech od - pu - ště - ní, a - niž s po - pou - štěl své prch - li - vo -
- sti, ný - brž svůj hněv za - mě - nils mi - lo - stí, kéž i k nám,
Bo - že, se zas na - vrá - tíš a hněv svůj prud - ký od nás od - vrá - tíš.

2. Zda se na věky hněvati míníš? Zda chceš po všechny věky horliti?
Zda nikdy nás zase neobživíš, by v tobě tvůj lid moh' se těšiti?
A mnohé ač jsou naše hříšnosti, však ukaž nám hojnost své milosti,
pro mnohá naše tě popouzení ó nezbavuj nás svého spasení.
3. Ač co do naříkání mnohého? Co mluví Bůh, chci rozvažovati.
On poskytl svým všeho dobrého, by chtěli bláznovství jen nechati.
Těch jistě blízké jeho spasení, kdo svatou bázní jsou ozdobeni.
Aj, jde čas, že pak velebnost Páně zjeví se v této naší krajině.
4. Tu se dobrota s vírou potkají, spravednost, pokoj stanou pospolu,
země nijak víry nezatají, spravednost z nebe popatří dolů.
Dá hojnost Pán i těch věcí časných, i země vydá hojnost úrod svých,
tu bude spravedlivý řád vzdělán a po všem světě bude zachován.

Jiří Strejc / 1970